

vil Kommunerne yde Medhjælp til Udførelse af disse kommunale Bestillinger, bliver det Kommunernes egen Sag; vi har ikke det fjerneste imod, at Kommunerne har denne Frihed. Men vi vil ikke være med til at skabe et Præcedens, som det let vil blive, og hvorefter det bliver Staten, der skal refundere Kommunerne en Del af det, de yder til Medhjælp til deres Formænd, og derfor foreslaar vi, at andet Stykke af § 2 udgaar.

Mindretallet maa bestemt fraaade at vedtage Ændringsforslag under Nr. 3 om en ny § 4. Tidspunktet er efter vor Opfattelse ikke egnet til, at vi rører ved disse Forhold. Vi er langt ude over den Tid, da Valglisten skal være endeligt berigtigede. Efter den kommunale Valglov af 20. April 1908 skal de kommunale Valglisten være endeligt berigtigede i Landkommunerne senest den 14. Februar og i København senest den 24. Februar. Nu hørte jeg nok, at den ærede Ordfører (Poul Christensen) var inde paa en Fortolkning af disse Bestemmelser, men da det ærede Medlem udtrykkelig henviste til en Skrivelse, som er udsendt af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), den Gang han var Indenrigsminister, skal jeg ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg forudsætter, at det ærede Medlem fra Verninge selv vil forsvare, hvad han har fremsat i den Skrivelse, som den ærede Ordfører henviste til. Men for mit eget Vedkommende og paa Mindretallets Vegne vil jeg sige, at hvad enten den ærede Ordfører henviser til den ene eller den anden Skrivelse, holder vi os til Lovens rene og klare Ord, og derefter er der ikke Tvivl om, at Berigtigelsen skal være sket til de nævnte Datoer, og derefter kan der ikke ændres i Valglisten. Det er Lovens Ord, og det tror jeg, den ærede Ordfører og Flertallet maa indrømme. I hvert Fald er det Mindretallets Opfattelse, og den vil vi fastholde. Derfor foreslaar vi at stemme mod Ændringsforslag under Nr. 3.

Jeg skal altsaa paa Mindretallets Vegne anbefale at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 og mod Ændringsforslaget under Nr. 3.

Ordføreren (Poul Christensen): Min Stilling er ikke foranlediget ved en Skrivelse, som er udsendt eller affattet af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), men jeg har motiveret min Stilling i Overensstemmelse med Lovens klare Aand og Ordlyd, og jeg maa fastholde, at

den ærede sidste Taler ikke har gjort det mindste Forsøg paa at bortforklare det, jeg udtalte. I § 1 staar der udtrykkelig, at det er ved Valgets Foretagelse, Skatten skal være betalt, og i § 5 staar der udtrykkelig, at de Folk skal optages paa Valglisten, der tidligere har erhvervet Valgret og fyldestgør Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl, og der staar ikke en Stavelse om, at Skatterestance diskvalificerer til Optagelse, ikke et Suk. Saa det ærede Medlem behøver ikke at tro, at det er en Fortolkning, det er Lovens Ord. Det ærede Medlem hænger sig i et enkelt Ord om, at Valglisten skal være endeligt berigtigede paa den og den Tid. Jeg sagde udtrykkelig første Gang, jeg havde Ordet, at det med den endelige Berigtigelse gjaldt Optagelse af Vælgerne paa Valglisten, men at det derimod først paa Valgdagen afgøres, hvem der har Ret til at stemme. Og der staar udtrykkelig, at de Vælgere, der er fraflyttet eller bortrejst, har ikke Valgret, de skal altsaa stryges. Da Valglovens § 1 udtrykkelig udtaler, at Valgret har de paagældende, naar de har betalt Skat inden Valget, kan de kun stryges paa selve Valgdagen. Det er efter min Opfattelse i Overensstemmelse med Lovens klare Ord, og det beror aldeles ikke paa nogen Fortolkning af Loven.

Jacob Christensen: Det forekommer mig, at de Udtalelser, det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) her fremsatte, nærmest var et Forsøg paa at fastholde et Princip, som er kommet i Strid med, hvad det praktiske Liv kræver. Thi det ærede Medlem indrømmer, at man fra Administrationens Side under de nuværende Forhold har paalagt de kommunale Raad, ikke mindst Sogneraadsformændene, saa stort et Arbejde, at det var rimeligt, om Staten ydede et Vederlag. Men for at opretholde det Princip, at der ikke af Staten ydes Vederlag til Kommunalbestyrelserne, gaar han imod Lovforslaget, skønt han erkender, at det Krav, der er opstillet, er fuldt berettiget. Naar det ærede Medlem gør gældende, at hvis han nu stemte for dette Forslag, vilde han være bundet i Fremtiden, saa er det jo kun et Forsøg paa at komme udenom. Sagen, thi dette Lovforslag skal, naar det vedtages, kun gælde for Valgene i indværende Aar, og man har ikke ved at stemme for det bundet sig for Fremtiden. Jeg sluttede netop mine Betragtninger ved første Behandling om Ønskeligheden